RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 116.807 van 10 maart 2003
in de zaak A. 119.344/XIV-9446.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. LANDUYT,
kantoor houdende te 8730 BEERNEM,
Bloemendalestraat 147

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slowaakse nationaliteit, op 9 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2002 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 16 april 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 26 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. MEULEMANS die, loco Advocaat F. LANDUYT in opvolging van Advocaat K. VAN PETEGEM verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Slowaakse nationaliteit, is in België binnengekomen op 14 juli 1998 en heeft zich op 13 december 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 11 januari 2002 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 13 maart 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 januari 2002 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de oproeping vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 30 januari 2002 op uw gekozen woonplaats.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van de kennisgeving van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.).

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse Zaken op het feit dat u krachtens uw nationale wet minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u kan worden toegepast.
In het kader van de asielaanvraag van betrokkenes ouders D. M. en D. J. werd op 23 november 2001 een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Betrokkene diende op 13 december 2001 een eigen asielaanvraag in en verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar ouders op 5 december 2001 teruggekeerd zijn naar Slovakije.
(...).".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert :

"Voorafgaande en procedure
Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen meent de asielaanvraag van verzoekster te kunnen afwijzen nu zij zonder enige geldige reden geen gevolg zou hebben gegeven aan de aan haar gerichte oproeping voor een interview.
Om deze reden meent men te mogen besluiten dat de eerste weigeringsbeslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 11 januari 2002 dient te worden bevestigd.
Verzoekster meent dat deze beslissing nietig dient te worden verklaard en dit omwille van de miskenning van een fundamenteel principe van behoorlijk bestuur.
Gebrek aan motivering - schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen
Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beroept zich op art. 52, par. 2, al. 4 van de Vreemdelingenwet teneinde de eerder genomen afwijzende beslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken dd. 11 januari 2002 te bevestigen.
Immers, zo stelde men, zou verzoekster binnen de maand na verzending van haar oproeping tot een interview, geen geldige reden hebben laten geworden aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waarom zij haar interview, gepland voor 13 februari 2002 zou hebben gemist, noch zou zij binnen diezelfde termijn gevolg hebben gegeven aan een vraag om nadere inlichtingen.
Verzoekster wenst te stellen dat dit manifest onjuist is.
Op de bewuste dag van haar interview zelf, diende verzoekster, de hulp in te roepen van een arts. Zij bood zich aan bij dr. Vandesompele, die vaststelde dat het gezien de medische toestand van verzoekster, haar onmogelijk was zich diezelfde dag op het voorziene interview aan te bieden. Hij schreef verzoekster hiervan een attest.
Inderdaad dient verzoekster toe te geven dat zij vervolgens niet overeenkomstig de voorgeschreven formaliteiten dit attest aangetekend en wel binnen de maand na datum van convocatie overmaakte aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoekster stelt enkel telefonisch contact te hebben opgenomen.
Verzoekster zou hierbij toch willen appelleren aan een algemeen gevoel van redelijkheid.
Het betreft immers een minderjarige, slechts 16 jaar oud, die zich momenteel verstoken van enig volwassen familielid in een vreemd land als België bevindt.
Het is niet eens zo(u) evident van een volwassen vreemdeling, kandidaat-asielzoeker, te verwachten dat hij meteen zal begrijpen wat moet worden verstaan onder bijvoorbeeld 'aangetekende zending', laat staan dat men het maar vanzelfsprekend zou vinden dat een minderjarig meisje, zoals verzoekster, die tot voor kort kon rekenen op haar ouders voor wat betreft administratieve dingen, nu zich maar zelf, volledig zelfstandig, uit de slag zou moeten kunnen trekken.
Verzoekster kan zich dan ook niet verzoenen met de tegen haar genomen beslissing.
Op zijn minst kan men stellen dat het ingeroepen motief om verzoeksters asielaanvraag zonder meer af te wijzen, bijzonder onredelijk voorkomt.

Volkomen ten onrechte houdt men voor dat verzoekster het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet zou hebben ingelicht omtrent haar redenen waarom zij zich niet op haar interview aanbood. Zij deed dit telefonisch.
Uit al hetgeen voorafgaat, meent verzoeker dan ook te kunnen besluiten dat gezien de overduidelijk niet-afdoende motivering van de bestreden beslissing, de nietigverklaring ervan zich opdringt.";

2.2.1. Overwegende dat in een enig middel verzoekster de schending aanvoert van de motiveringsplicht; dat verzoekster aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte stelt dat zij, zonder geldige reden binnen een maand na de verzending van haar oproeping voor een interview geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping; dat verzoekster opmerkt dat zij op de dag van het geplande verhoor, telefonisch contact opnam met het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om te verwittigen dat zij ziek was; dat verzoekster erkent dat zij haar medisch attest niet binnen een maand na de oproeping aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzonden per aangetekend schrijven, doch stelt dat het onredelijk is van een 16-jarige die zich momenteel verstoken van enig volwassen familielid in een vreemd land als België bevindt, te verwachten dat zij weet wat een aangetekende zending inhoudt;

2.2.2. Overwegende dat dient te worden opgemerkt dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster, die reeds ruim 4 jaren in België vertoeft, de Nederlandse taal nagenoeg perfect beheerst; dat zij tijdens haar verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken uitsluitend en zonder problemen gebruik heeft gemaakt van het Nederlands en zij haar verzoekschrift in dringend beroep eigenhandig in perfect Nederlands heeft opgesteld; dat tevens blijkt dat zij voor haar dringend beroep woonplaatskeuze heeft gedaan bij OCIV, een niet-gouvernementele organisatie die de belangen van vluchtelingen behartigt; dat zij dus op bijstand van OCIV kon rekenen; dat blijkt uit verzoeksters verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat haar tante nog steeds in België verblijft; dat het argument dat verzoekster verstoken is van enig volwassen familielid, derhalve niet kan worden aangenomen; dat gezien de bijstand die verzoekster kon genieten en gezien haar ruime kennis van de Nederlandse taal, van verzoekster redelijkerwijze mag verwacht worden dat zij de nodige zorgvuldigheid aan de dag legt en de nodige formaliteiten vervult met betrekking tot haar asielaanvraag; dat het besluit tot onontvankelijkheid van verzoeksters asielaanvraag derhalve niet kennelijk onredelijk is; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien maart tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**